

ABSTRAKT

Tato bakalářská práce se zabývá tématem chyby ve výuce z pohledu učitelů a žáků 2. stupně základní školy. Je tradičně rozdělena na část teoretickou a část empirickou.

V teoretické části jsou objasněna témata vztahující se k definici a roli chyby v procesu učení z pohledu pedagogické didaktiky a psychologie. Následují kapitoly věnované modelům práce s chybou vycházejícím z českých i zahraničních výzkumných šetření a problematice zpětné vazby. V neposlední řadě jsou představena profesní a osobnostní specifika účastníků vzdělávacího procesu, která mohou mít svůj podíl na vnímání chybného výkonu ve školním prostředí.

Empirická část obsahuje popis výzkumu, jehož primárním cílem bylo zmapovat pojetí chyby ve výuce dle žáků a učitelů 2. stupně základní školy. Výzkumný vzorek byl tvořen 6 žáky a 5 učiteli. Analýza dat získaných formou polostrukturovaných rozhovorů přinesla odpovědi na hlavní i dílčí výzkumné otázky studie. Hlavním přínosem výzkumu se jeví bližší porozumění faktorům ovlivňujícím prožívání chybného výkonu z pohledu žáků a vyučujících. Získaná data vypovídají, že zejména v žácích chyby vzbuzují nepříjemné emoce. Aby mohlo být ve třídě budováno pozitivní pojetí chyby, je nutná vědomá aktivita jak vyučujících, tak žáků. Dle respondentů pomáhá klidná a srozumitelná zpětná vazba, hledání dílčích úspěchů a schopnost sebereflexe vyučujících. Komunikaci a uplatňované techniky je nutné přizpůsobovat rozličným charakteristikám účastníků vzdělávacího procesu. Jako jasné se také jeví, že budování pozitivního pojetí chyby je náročná a dlouhodobá práce.

KLÍČOVÁ SLOVA

chyba, výuka, žák, učitel, zpětná vazba, práce s chybou